

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ, - ਬਿਨੈਕਾਰ,

ਬਨਾਮ

ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1965 ਦੇ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 1750-ਸੀ.

28 ਅਪ੍ਰੈਲ 1966 ਈ.

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (1894 ਦਾ 1)-ਐੱਸ. 18-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਫਸਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਵਾਲਾ-ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ- ਡਿਕਰੀ-ਕੀ ਨਲਟੀ-ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)-ਆਰਡਰ XXII-ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 9-ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਗਿਆਨ ਲਈ ਹਵਾਲਾ, ਮੁੱਖ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਪਤੇ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ- ਰਸਮੀ ਆਦੇਸ਼ ਸੰਭਾਵੀ ਸਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ। ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਫਰਮਾਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਅਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ।

ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 4 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ, ਧਾਰਾ 151 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਛਾਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਐਸ ਕੇ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ। ਐਚ.ਆਰ. ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

(1)

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1967) 2

ਨਿਰਣਾ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.-ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ 24 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ 1964 ਦੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 199, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਹਵਾਲਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਐਕਵਾਇਰ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਡਿਕਰੀ ਰਾਹੀਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਪੀਲ 4 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ 1 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 1 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸੈਂਪੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ 26 ਮਾਰਚ 1962 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਵਾਲਾ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ, ਤਰਫੋਂ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੀ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਿਆ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਫ਼ਾਰਮ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ, ਵਾਪਸੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਸੀ.ਐਮ. 1965 ਦੀ 298-ਸੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ 13 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਈ

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਬਨਾਮ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ (ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਸਰਮਾ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 29 ਅਪ੍ਰੈਲ 1965 ਨੂੰ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ.ਐਮ. 1750-ਸੀ ਆਫ 1955 ਨੂੰ 20 ਮਈ 1965 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਪੀਲ ਨੰ: 199, 1964 ਵਿੱਚ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਛਾਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਨਰੂਲਾ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 1966 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਬੀਰਬਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ। ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਭੇਜੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੇਸ. ਕਾਰਨ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ 26 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਸਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ, ਹਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ, ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਬਦਲੀ ਸ਼ਾਇਦ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ, ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਖਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ। . ਫਿਰ ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁਕਮ ਇੰਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1954 ਪੰਜ 326 1953 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 331.

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1967) 2

ਹਵਾਲਾ ਵਿਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੱਖ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਇੱਕ ਧਿਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਛੋਟ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹਵਾਲਾ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਅਸਲ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਨਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੋ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਅਪੀਲ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਗਲਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੋਟ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜੋ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸਾਨੂੰ. ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੱਥ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਬਨਾਮ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ (ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਨ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ (ਸੀ. ਐੱਮ. ਨੰ. 1750-ਸੀ

1965 ਦਾ) ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 199 ਆਫ਼ 1964, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਹੈ ਕਿ ਵਜ਼ੀਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੰਘ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰੁੱਟੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਗਲਤੀ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ। ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਨਿਕੰਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ। ਜੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਸਿੱਟਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕੀ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਵੈਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ, ਸੀ.ਐਮ. 1965 ਦਾ ਨੰਬਰ 1750-ਸੀ ਫੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਸ-

ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖੁੰਝ ਗਈ, ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਹੈ। 75. 1964 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 199 ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਰਸ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚੇਗਾ। .

ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।